

CARTE RARĂ... PRIME EDIȚII...

„Citește. Numai citind mereu creierul tău va deveni un laborator nesfârșit de idei și imagini”. (Mihai Eminescu)

Pentru iubitorii de carte, anticariatele sunt adevărate comori ce oferă volume de literatură interesante, cărți rare, fotografii, manuscrise, cărți poștale și obiecte de artă. Un proverb românesc spune că o carte aleasă este un bun prieten, iar Heinrich Mann ne povățuiește: „O casă fără cărți este aidoma unei camere fără ferestre”.

În ultimii ani, anticariatele au început să fie la mare căutare pentru că încearcă să satisfacă, din ce în ce mai bine, nevoia de cultură a clienților lor. Titlurile cărților sunt însoțite de date complete privind autorul, anul apariției, calitatea, fotografiile.

Cât de importantă este cartea și cititul ne dezvăluie și această parabolă: Un bătrân fermier locuia, în munți, împreună cu nepotul său. El obișnuia să citească în fiecare dimineață. Într-o zi, nepotul îi mărturisește că a încercat să citească o carte, așa cum face el, dar nu a înțeles-o, iar ce a înțeles a uitat imediat ce a închis cartea. Și atunci, la ce este bun să citești o carte?

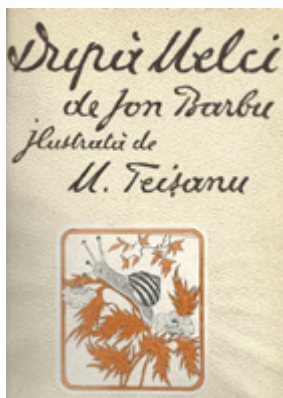
Bunicul zvârlea cărbuni în sobă, se oprește și îi spune să ia coșul de cărbuni, să meargă la râu și să aducă coșul plin cu apă. Băiatul a făcut întocmai, dar...toată apa pe care a pus-o în coș s-a scurs până să ajungă acasă. Bunicul a început să râdă și i-a spus că trebuie să meargă mai repede data viitoare.

Nepotul încearcă iar, aleargă mai repede, apa din coș dispare până să ajungă în fața bătrânului.

Băiatul, obosit de alergare, îi spune bunicului că este imposibil să cari apă într-un coș și că dorește să aducă apa cu găleata. Bătrânul insistă - nu vrea o găleată cu apă, ci un coș cu apă și îl certă că nu încearcă suficient.

La a treia încercare băiatul știa, deja, că este imposibil să aducă apă în coș, dar mai face un drum ca să-i arate bunicului ca oricât de repede s-ar mișca, apa tot se scurge din coș. Băiatul cufundă, iar, coșul de cărbuni în râu și aleargă cât poate de repede. Când ajunge la bătrân, apa dispăruse. „Vezi, bunicule, este inutil!”. „Deci, crezi că este inutil?”, l-a întrebat bătrânul. „Uităte, însă, la coș”. Băiatul s-a uitat cu atenție la coșul de cărbuni și și-a dat seama că era diferit față de când a făcut primul drum la râu. Dintr-un coș plin de funingine, coșul s-a transformat într-unul nou și pe afară și pe interior. Bătrânul i-a spus: „Băiete, asta se întâmplă și când citești o carte. Poate că nu înțelegi sau nu vei ține minte tot ce ai citit, dar când citești, te vei schimba și pe interior și pe exterior”.

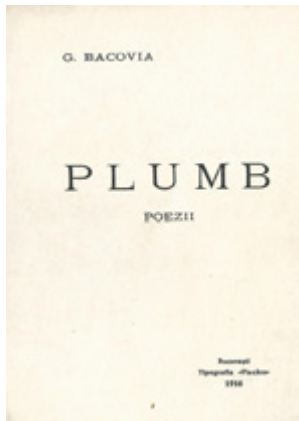
Și pentru că „unele cărți sunt făcute pentru a fi gustate, altele pentru a fi înghițite, și numai câteva pentru a fi mestecate și digerate” (Francis Bacon) prezentăm cititorilor noștri patru cărți rare, primele ediții: „După melci”, „Poemele luminii”, „Plumb” și Opere Creangă - două volume: „Povești” și „Amintiri din copilărie”.

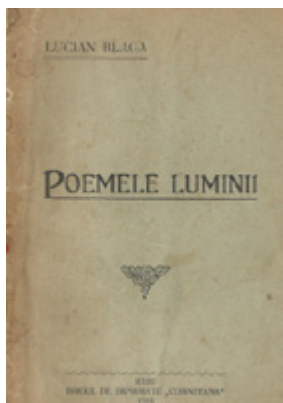
„DUPĂ MELCI” - Poetul Ion Barbu (1895-1961), pe numele real Dan Barbilian, este unul dintre cei

mai importanți poeți români interbelici, iar una dintre cele mai cunoscute poezii a autorului este „După melci”. A fost publicată în anul 1921 în revista „Viața Românească”. În decembrie, același an, în preajma Crăciunului, poemul apare într-o plachetă ilustrată de pictorul Teișanu, care, neînțelegând poemul, l-a ilustrat ca și când ar fi o carte pentru copii, deși poemul este filozofic. Când cartea a apărut, Ion Barbu era în Germania și cel care i-a dat vestea a fost prietenul său, Tudor Vianu. Poetul s-a supărat și când a revenit în țară a retras cartea din librării.

Tudor Vianu clasifică creația lui Ion Barbu în trei etape: parnasiană, baladică-orientală și ermetică. Etapa baladică orientală indică orientarea spiritului poetului spre concretul lumii și aici poate fi integrat și poemul ludic „După melci”. Este un poem inițiativ în care copilul-demiurg încearcă să descopere universul prin forța cuvântului.

„**PLUMB**” - Poetul George Bacovia (1881-1957) - numele real George Andone Vasiliu - a fost format la școala simbolismului literar francez dar, după unii critici, s-a considerat, ulterior, că aparține poeziei române moderne. Volumul „Plumb” a fost editat în anul 1916, de poetul Ion Pillat, pe propria-i finanțare, pe o hârtie modestă, ceea ce, la timpul respectiv, s-a considerat a nu fi fost tratată cartea cu o atenție deosebită. Despre sine, George Bacovia mărturisea: „Mi-a plăcut în artă să urmăresc o problemă. Deși am citit în tinerețe Baudelaire și alții, n-am simțit sufletul românesc vibrând lângă ei. Alt neam, altă vârstă. Noi trebuie să ne străduim pentru originalitatea noastră. Să devenim o ființă organică, nu paraziți sau maimuțe”.

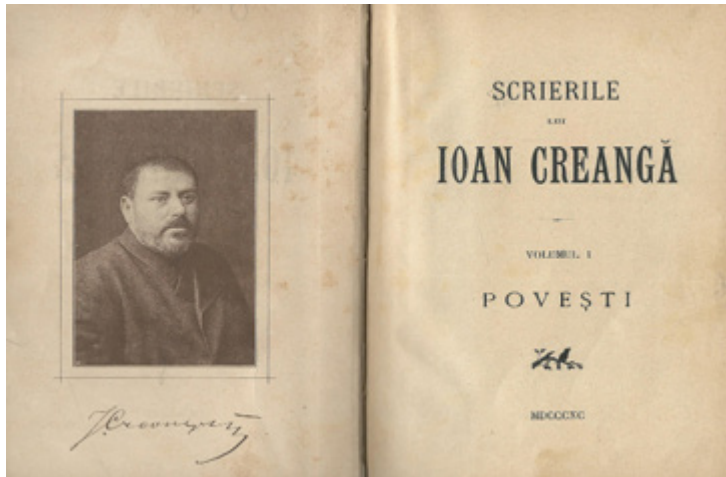
„**POEMELE LUMINII**” - Lucian Blaga (1895-1961), personalitate impunătoare și polivalentă a culturii interbelice românești. Crezul artistic al lui Blaga a fost: „Câteodată, datoria noastră în fața unui adevărat mister nu e să-l lămurim, ci să-l adâncim așa de mult încât să-l prefacem într-un mister și mai mare”.

Creația lui Lucian Blaga este un spațiu al experiențelor esențiale. Ca poet și filozof transpune în lirică două concepte filozofice: cunoașterea luciferică și cunoașterea paradisiacă, iar între cele două concepte, Marele Anonim instituie cenzura transcendentă care limitează cunoașterea umană. Iubirea este considerată un mod de comunicare cu universul.

Volumul de debut al lui Blaga, „Poemele luminii”, atrage atenția că în același an, 1919, a fost scoasă

o ediție la Sibiu, editura „Cosânzeana” și apoi o altă ediție la București.

Volumul se deschide cu poemul „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”. Debutul poetului s-a întâmplat în perioada în care a studiat filozofia la Universitatea din Viena (1916-1920).

OPERE CREANGĂ - două volume: „Povești” și „Amintiri din copilărie”.

Ion Creangă (1837-1889) este un clasic al literaturii române recunoscut datorită măiestriei basmelor, poveștilor și povestirilor sale. „Amintiri din copilărie” reprezintă, însă, partea cea mai personală a operei lui Ion Creangă, trăsătura dominantă a creației sale constituind-o talentul narativ și umorul izvorât din viață.

Cele două volume, „Povești” și „Amintiri din copilărie” au fost publicate postum, în anul 1890 (1892?) la editura H. Goldner din Iași. Volumul „Povești” cuprinde poveștile: „Soacra cu trei nurori”; „Capra cu trei iezi”; „Dănilă Prepeleac”; „Punguța cu doi bani”; „Povestea porcului”; „Moș Nichifor coțcarul”; „Povestea lui Stan Pățitul”; „Povestea lui Harap-Alb”; „Fata babei și fata moșului”; „Ivan Turbincă” și „Povestea unui om leneș”.

În volumul „Amintiri din copilărie” este publicată, pentru prima dată, partea a IV-a, celelalte trei părți fiind publicate în „Convorbiri literare” (1881) și dedicate Liviei Măiorescu, fiica ilustrului critic. Volumul cuprinde anecdote; poezii populare; poezii proprii; cuvinte și rostiri; ilustrații de Buicliu, cum ar fi: casa din Humulești; cetatea Neamțului; casa din Iași (bojdeuca), etc.

DOINA BÂRCĂ

0%

User Rating: 5 (1 votes)